

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. K.** pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 22. novembra 2012 v Bratislave dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. októbra 2011, sp. zn. 23 To 94/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 21. apríla 2011, sp. zn. 2 T 230/2010, bol obvinený **M. K.** uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 24. septembra 2009 v presne nezistenom čase po 19.00 hod. na presne nezistenom mieste v úseku medzi obcami D. K. a V., okres P., po predchádzajúcej telefonickej dohode zadovážil a predal F. T., nar. X., za sumu asi 70,- Eur bielu kryštalickú látku v jednorazovej injekčnej striekačke, ktorú následne dňa 24. septembra 2009 o 22.30 hod. v B. F. T. dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej

polície, Odboru justičnej polície v Žiline a následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v jednorazovej injekčnej striekačke sa nachádzalo 0,45 g metamfetamínu hydrochloridu, s obsahom bázy metamfetamínu 69,8 % hmotnostných s obsahom 314 mg čistej látky, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 8 (osem) obvykle jednorazovým dávkam na použitie, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov a jeho príloh, je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len okresný súd) za to obvineného M. K. odsúdil podľa § 172 odsek 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku podala prokurátorka okresnej prokuratúry v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o treste a bolo podané v neprospech obvineného M. K. V odvolaní argumentovala tým, že trest je nezákonný, uložený v rozpore so základnými zásadami pre ukladanie trestov, za súčasného nezákonného použitia ust. § 39 Tr. zák. Okresnému súdu vytýkala, že výrok o treste odôvodnil veľmi stroho a použitie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. neodôvodnil vôbec. Zdôraznila, že obvinený M. K. sa ku skutku nepriznal, jeho spáchanie neoľutoval, ani žiadnym spôsobom nepomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti a navyše bol v minulosti päťkrát súdne trestaný, naposledy v roku 2005, ktorú okolnosť mal súd zohľadniť ako priťažujúcu. Prokurátorka v danom prípade zvýraznila dôležitosť represívnej stránky trestu, ako aj význam generálnej prevencie pri trestaní páchatel'ov drogovej trestnej činnosti, najmä tzv. dílerov drog.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len krajský súd) uznesením z 18. októbra 2011, sp. zn. 23 To 94/2011, odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) ako nedôvodné zamietol. V odôvodnení krajský súd uviedol, že rozsudok okresného súdu síce bol vo vzťahu k použitiu ust. § 39 ods. 1 odôvodnený skutočne len citáciou tohto paragrafu, avšak použitie tohto ustanovenia nebolo v tomto konkrétnom prípade vylúčené a samotná absencia zdôvodnenia sama o sebe nezakladala nezákonnosť výroku o treste. Nad rámec dôvodov okresného súdu krajský súd poukázal na to,

že obvinený M. K. síce naplnil znaky predmetného drogového zločinu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., avšak z trestného spisu súčasne vyplýva, že „škodlivý účinok“ z hľadiska následného užitia drogy nenastal, pretože „kupujúci“ celé množstvo zakúpenej drogy prakticky obratom vydal vyšetrovateľovi. Taktiež množstvo 8 (osem) obvykle jednorazových dávok na použitie neprekračuje množstvo drogy, ktoré inak pri nepreukázaní objektívneho konania podľa § 172 ods. 1 písm. a/ až d/ Tr. zák. by zakladalo len prečin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., tzv. užívateľský drogový delikt. Uznesenie krajského súdu bolo doručené krajskej prokuratúre 2. novembra 2011.

Dňa 15. marca 2012 bolo okresnému súdu doručené dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len generálny prokurátor), ktoré podal proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu v neprospech obvineného M. K.

V dovolaní generálny prokurátor argumentoval tým, že uznesením krajského súdu, ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol v ust. § 319 Tr. por. a v ust. § 39 ods. 1, § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. porušený zákon v prospech obvineného M. K., pretože napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití hmotno-právneho ustanovenia, čím bol naplnený dôvod dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a obvinenému bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Generálny prokurátor v dovolaní sčasti zopakoval odvoláciu argumentáciu prokurátorky okresnej prokuratúry, ďalej v texte podrobil prísnej kritike vyššie spomínanú argumentáciu krajského súdu a následne zdôraznil potrebu správnej interpretácie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. z hľadiska jeho zmyslu a účelu. Podľa názoru generálneho prokurátora nebol v predmetnej veci produkovaný žiadny dôkaz v prospech obvineného M. K. umožňujúci vyvodiť záver o existencii čo len jediného mimoriadneho dôvodu spočívajúceho buď v okolnostiach prípadu alebo v pomeroch páchatel'a a vyslovil domnienku, že práve neexistencia zákonných dôvodov podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. bola zrejme príčinou, prečo ani okresný, ani krajský súd v odôvodnení svojich rozhodnutí neuviedli žiadnu relevantnú skutočnosť, ktorá by mohla v danej veci obstať ako dôvod pre mimoriadne zníženie trestu.

Z uvedených dôvodov generálny prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že právoplatným uznesením Krajského súdu

v Trenčíne z 18. októbra 2011, sp. zn. 23 To 94/2011, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a § 39 ods. 1, § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v prospech obvineného M. K., aby postupom podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu v celom rozsahu a tiež predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica z 21. apríla 2011, sp. zn. 2 T 230/2010, vo výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Okresný súd v súlade s ust. § 376 Tr. por. vyzval obvineného M. K., aby sa k dovolaniu generálneho prokurátora vyjadril. Ten svoje právo nevyužil, keď sa k dovolaniu nevyjadril ani osobne, ani prostredníctvom súdom ustanovenej obhajkyne JUDr. L. G.

Spisový materiál Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2 T 230/2010 spolu s dovolaním generálneho prokurátora bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 6. novembra 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie generálneho prokurátora a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež dovolací súd) úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola

vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Naopak z ust. § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Platí tiež, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, teda ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Generálny prokurátor v posudzovanej trestnej veci uplatnil vo vzťahu k výroku o treste dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. h/ Tr. por. V rámci oboch uplatnených dôvodov zhodne argumentoval v podstate tým, že v trestnej veci obvineného M. K. neboli splnené zákonné podmienky pre použitie ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa už viackrát v minulosti zaoberal otázkou, či nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Keďže v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu ohľadom tejto otázky dochádzalo k rozdielnym výkladom zákona, trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaujalo na zasadnutí konanom 14. júna 2010 zjednocujúce stanovisko sp. zn. Tpj 46/2010, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 1/2011 pod poradovým číslom 5.

Podľa uvedeného stanoviska sa hmotnoprávne ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu svojou povahou a významom primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť „pod nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste.

Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezníženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ust. § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Toto stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je zásadné nielen z hľadiska právneho záveru, že nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiaden dovolací dôvod, ale tiež z hľadiska vymedzenia vzájomného vzťahu medzi dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd, posúdiac dovolaciu argumentáciu generálneho prokurátora, ktorou v rámci dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal nesplnenie podmienok pre použitie zmierňovacieho ust. § 39 Tr. zák. pri ukladaní trestu odňatia slobody obvinenému

M. K., v kontexte právneho názoru vyplývajúceho z citovaného stanoviska, konštatuje, že ide o argumentáciu, ktorá svojim obsahom stojí zjavne mimo dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V tomto dovolacom konaní bolo potrebné ďalej posúdiť, či spomínaná argumentácia generálneho prokurátora napĺňa druhý z uplatnených dovolacích dôvodov, konkrétne dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Trestný poriadok vo vzťahu k výroku o treste upravuje dva dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/; za prvé, ak bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby alebo za druhé, ak bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Tento dovolací dôvod sa týka iba tých druhov trestov, ktoré majú v Trestnom zákone odstupňovanú trestnú sadzbu. Trest je potom uložený mimo sadzbu tak pri nedôvodnom prekročení hornej hranice príslušnej trestnej sadzby, ako aj nezákonným prelomením jej dolnej hranice, pokiaľ je dolná hranica v zákone určená. Pod tento dôvod dovolania spadá aj nesprávna aplikácia ust. § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Môže ísť ale aj o prípady prekročenia hornej hranice sadzby, napr. pri ukladaní ďalšieho trestu podľa ust. § 43 Tr. zák.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., kto neoprávnene a/ vyrobí, b/ dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť, c/ kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo d/ prechováva po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák., pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Kým námietka nepoužitia ustanovenia § 39 Tr. zák. v zmysle citovaného stanoviska nezakladá žiaden z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., tak námietka nesprávneho použitia ustanovenia § 39 Tr. zák. a výmera trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby evidentne obsahovo napĺňa dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Treba ale zdôrazniť, že v rámci tohto dovolacieho dôvodu nemožno namietat' len samotnú neprimeranosť uloženého trestu.

Vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 39 Tr. zák. to potom znamená, že nemožno namietat', že konkrétny charakter súdom zistených okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a nebol taký, ktorý by odôvodňoval zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu možno namietat' nesprávnosť použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. len za situácie, ak by zníženie trestu nebolo opreté o žiadnu skutočnosť, ktorá by zákonný dôvod pre takýto postup mala zakladat'.

V posudzovanej trestnej veci pochybenie okresného súdu spočívajúce v absencii akéhokoľvek zdôvodnenia aplikácie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. napravil krajský súd, ktorý zdieľajúc názor okresného súdu o potrebe aplikácie tohto ustanovenia doplnil chýbajúce dôvody argumentujúc tým, že obvinený M. K. síce naplnil znaky predmetného drogového zločinu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., avšak z trestného spisu súčasne vyplýva, že škodlivý účinok z hľadiska následného užitia drogy nenastal, pretože „kupujúci“ celé množstvo zakúpenej drogy prakticky obratom vydal vyšetrovateľovi a že množstvo 8 (osem) obvykle jednorazových dávok na použitie neprekračuje množstvo drogy, ktoré by inak pri nepreukázaní objektívneho konania podľa § 172 ods. 1 písm. a/ až d/ Tr. zák. zakladalo len prečin podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., tzv. užívateľský drogový delikt. Krajský súd preto uzavrel, že trest uložený obvinenému M. K. je skôr mierny, nie však neprimeraný.

Z vyššie uvedeného je evidentné, že krajský súd dôvody pre mimoriadne zníženie trestu vyvodil z okolností prípadu a ich charakteru. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. okolnosti prípadu v spojení s ďalšími podmienkami (*použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania*) môžu odôvodňovať takýto postup a v tomto konkrétnom prípade aj podľa názoru dovolacieho súdu odôvodňovali. Treba poukázať aj na to, že v posudzovanej trestnej veci nebola použitá vyššia trestná sadzba (súdom neboli zistené okolnosti, ktoré by podmieňovali jej použitie), lebo vtedy by súčasné zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby s poukazom na okolnosti prípadu v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe bolo vylúčené. Samotný fakt, že generálny prokurátor vyhodnotil charakter okolností prípadu inak ako krajský súd ešte neznamená, že práve jeho hodnotenie bolo správne.

Podstatné v tomto smere ale zostáva, že vo vzťahu k aplikácii ust. § 39 Tr. zák. nemožno namietat', že konkrétny charakter súdom zistených okolností prípadu nebol taký, ktorý by odôvodňoval zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Námietky generálneho prokurátora s takýmto obsahom nenapĺňajú dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že použitie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. bolo v trestnej veci obvineného M. K. opreté o takú skutočnosť, ktorá zákonný dôvod pre takýto postup súdu zakladala a teda k namietanému porušeniu zákona v prospech obvineného nedošlo.

Len pre úplnosť treba uviesť, že obvinený M. K. bol právoplatne odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, za ktorý mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od štyroch do desiatich rokov. Ak mu okresný súd za tento zločin s použitím cit. ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere dva roky a výkon tohto trestu mu zároveň podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní dva roky podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák., tak mu evidentne uložil prípustný druh trestu (trest odňatia slobody je vždy prípustným druhom trestu – pozn. súdu) v rámci trestnej sadzby stanovenej v ust. § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák., keďže v tomto prípade nesmel uložiť trest odňatia slobody kratší

ako šesť mesiacov. Ani v tomto smere preto k porušeniu zákona v prospech obvineného M. K. nedošlo.

Na základe vyššie uvedených úvah a právnych záverov dospel dovolací súd k záveru, že v trestnej veci obvineného M. K. dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por. evidentne naplnené neboli, preto s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora na neverejnom zasadnutí uznesením odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. novembra 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová